

[Poul Møller.]

kun adskiller sig fra vort oprindelige udkast med 5 mill. kr., og jeg vil takke udvalgets medlemmer fra andre partier, som har støttet os i disse bestræbelser.

Jeg tror, at det opnåede resultat vil have betydning langt udover dette forslag, fordi det nemlig viser, at det med bevarelsen af skattefradragets retten er muligt at lette mellemindkomsterne, og det viser tillige, at denne gruppe medborgere kan vente retfærdighed og vederfares retfærdighed fra folketingets side, når skattebyrden bliver for tung for dem. Den psykologiske betydning går derfor langt udover selve forslaget i kroner og øre.

Min tak gælder forsåvidt også ministeren, som vel ikke i dette spørgsmål har besejret nogen stad, men i alt fald har besejret sig selv, og jeg må forstå hans og andres tilslutning til denne skattelettelse således, at der om den samfundsøkonomiske og den statsfinansielle forsvarlighed ikke længere kan herske den tvivl, som tidligere er blevet gjort gældende. Jeg går nemlig ud fra som givet, at intet medlem af det høje ting ville stemme for forslaget, hvis hun eller han betragtede det som uforsvarligt. Jeg tror også, man skal være noget varsom med at afgøre med sikkerhed, hvad der er forsvarligt, og hvad der er uforsvarligt, når man har en skattebyrde på godt 4 milliarder kr. for det kommende år. Der er faktisk intet medlem i dette høje ting og ingen minister, der kan sige, at det, hvis vi giver 50 mill. kr. til den ene eller den anden side, overfor denne skattebyrde er samfundsøkonomisk uforsvarligt og betyder en forbrugsudvidelse, som presser valutaefterspørgslen i vejret og derigennem skader vor valutabeholdning. Det lader sig vist ikke gøre at balancere på en sådan knivsæg, og jeg må derfor gå ud fra, at det med det opnåede forlig er erkendt, at det samfundsøkonomisk er forsvarligt at gennemføre denne skattelettelse.

For at nå dette mål har det konservative folkeparti været nødsaget til at resignere på andre områder, og her kommer jeg altså til det, der forsåvidt er de mørkere sider ved forliget efter vor opfattelse. Vi beklager da, at der ikke er blevet mulighed for væsentlige lettelser i den indirekte beskatning. Vi er fortsat af den anskuelse, at

statens finanser i det kommende år ville have muliggjort nogen lettelse på dette område. Vi er det også, fordi man under udvalgsbehandlingen fik klargjort, at der i den finansplan, som indeholdes i den økonomiske oversigt, er hensat 100 mill. kr. til tillægsbevillinger, og at skatteindtægterne formentlig er for lavt vurderet — måske kan man her særlig tage det i betragtning, der er sket efter finansplanens udarbejdelse, og som formentlig i løbet af kort tid vil medføre udbetaling af højere lønninger i dette land; en del af disse lønninger kommer jo til at ende i statens kasse, ikke blot til næste år i form af direkte skatter, men allerede i år som forbrugsafgifter. Vi betragter det som givet, at den skatteindtægt, der var beregnet af den indirekte beskatning, forbrugsafgifter, omsætningsafgifter og toldafgifter, er for lavt ansat, idet finansministeren havde vurderet den til en stigning på 75 mill. kr., hvoraf de 50 mill. kr. skulle hidrøre fra motorafgifterne, således at samtlige øvrige afgifter kun skulle indbringe et merbeløb på 25 mill. kr. Vi mente altså og mener fortsat, at der her er en reserve. Vi mener også at være overbevist herom gennem den kendsgerning, at finansministeren har anset det for muligt at overføre 10 mill. kr. månedligt til en spærret konto i nationalbanken. Jeg vil gerne i denne forbindelse fuldstændig tilslutte mig de synspunkter, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gjorde gældende vedrørende denne spærrede konto, og jeg vil gerne tilføje, at jeg går ud fra, at når finansministeren er gået med hertil, er det i en vurdering af, at det ikke er ganske usandsynligt, at disse 10 mill. kr. kan skaffes og vil blive skaffet, uden at staten kommer til at gældsætte sig på anden måde af denne grund.

Jeg vil også gerne fremhæve, at finansministeren under forhandlingerne har lovet at tage anlægsudgifterne op til en revision og formentlig vil svare det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen bekræftende herpå, at det samtidig er oplyst for os i udvalget, at der ikke vil komme nye udgiftslove af betydning med virkning for det finansår, 1954—55, som vi nu går ind i, at det endvidere er fremgået af andre forhandlinger, der er foregået i det høje ting, at rugbrødstilskuddet ikke vil blive forlænget, og at